ජාතික විද්‍යා පදනම - අද්විතීය ඉතිහාසයක් සහිත ආයතනයක්

එම්. අසෝක ටී. ද සිල්වා

ජාතික විද්‍යා පදනමෙහි පූර්වගාමියා වූ ජාතික විද්‍යා සභාව ශ්‍රී ලංකාවේ විද්‍යාත්මක ප්‍රජාව වෙත බන්දේසියක තබා පූජා කෙරුණක් නොවේ. අපේක්ෂාව සහ අපේක්ෂා භංගත්වය අතර වාසනාව දෝලනය වූ වසර 20ක පමණ කාලපරිච්ඡේදයක් තුළ වේදනාකාරී අරගලයක නිරතවීමට එයට සිදුවිය.

අතිශය පොහොසත් සහ සමකළ නොහැකි ඉතිහාසයක් ජාතික විද්‍යා පදනම සතුව ඇත. එය, වර්ෂ 1941 දක්වා සලකුණු කරගත හැකි, විද්‍යාව හා සම්බන්ධ සැලසුම් කිරීම් සහ ප්‍රතිපත්ති සකස් කිරීම් පවරන ලද පුරෝගාමී ආයතනය විය. ඉතිහාසය සංකල්පමය ලෙස පැහැදිලි අවධි දෙකකින් සමන්විත විය. වර්ෂ 1941 ජනවාරි සිට, ජාතික විද්‍යා සභාව ස්ථාපිත කරන ලද 1968 මැයි දක්වා වූ අග්‍රේසරයා (පෙරටුවයන්නා) පළමු අවධිය විය. වර්ෂ 1968 මැයි 28න් ආරම්භවී අවසාන වශයෙන් ජාතික විද්‍යා පදනම ලෙස නැවත සකස් කරන ලද, කාලානුක්‍රමිකව විවිධ ව්‍යුහමය සහ කාර්යමය වෙනස්කම්වලට බඳුන් වූ වසර 50ක කාලපරිච්ඡේදය දෙවන අවධිය ලෙස සැලකිය හැකිය.

ලාංකිකයන් ප්‍රමුඛ ලෙස ක්‍රියාත්මක වූ ලංකා රසායන විද්‍යා සංගමය 1941 ජනවාරි මාසයේදී පිහිටුවා ගැනීමත් සමග මූලික සිදුවීම් දිගහැරීම ආරම්භ කෙරුණි. එම යුගයේ සිටි කැපී පෙනෙන විද්‍යාඥයකු වූ එන්. ජී. බැප්ටිස් මහතා විසින් සකසන ලද යෝජනාවලියකට අනුව මෙම වෘත්තීයමය සංවිධානය පිහිටුවීමට යෙදිණි. එවකට සිටි ලංකාවේ බ්‍රිතාන්‍ය ආණ්ඩුකාරවරයා වූ ශ්‍රීමත් ඇන්ඩෘ කැල්ඩිකොට් ලංකා රසායනික විද්‍යා සංගමයෙහි නිර්දේශයක් මත "විද්‍යාත්මක උපදේශක කමිටුවක්" පත්කරගැනීමට විධිමත් පිළිගැනීමක් යටත්විජිත ආණ්ඩුව වෙත ලබාදී තිබුණි. කාර්මික සංවර්ධනය සහ පර්යේෂණ පිළිබඳව යටත්විජිත ආණ්ඩුවට උපදෙස් ලබාදීම විද්‍යාත්මක උපදේශක කමිටුවෙහි අරමුණ විය.

ඉන්දීය විද්‍යා මහ සභාවේ හිටපු සභාපතිවරයෙකු වූ ඩී.එච්. වාඩියා මහතා විසින් සිදුකරන ලද යෝජනාවකට අනුව රට තුළ වෙසෙන සියළුම විද්‍යාඥයින්, ඉංජිනේරුවරුන්, වෛද්‍ය විද්‍යාඥයින් හා සමාජ විද්‍යාඥයින් එක් ධජයක් යටතට ගෙන ඒම පිණිස ලංකා විද්‍යා සංගමය 1942 දෙසැම්බරයේදී පිහිටුවීමට ලංකා රසායන විද්‍යා සංගමය පෙරමුණ ගෙන ක්‍රියා කළාය.

මෙම ලංකා විද්‍යා සංගමය, 1944 ජූලි මාසයේදී ලංකා විද්‍යාභිවර්ධන සංගමය (CAAS) ලෙස නැවත සංස්ථාපනය කිරීම සිදුවිය. ඓතිහාසික වශයෙන්, ලංකා විශ්වවිද්‍යාලයේ එවකට උපකුලපති වශයෙන් සේවය කළ අයිවර් ජෙනින්ස්ගේ (පසුව, ශ්‍රීමත් අයිවර්) උපකාරය ඇතිව ලංකාව සඳහා ජාතික ව්‍යවස්ථාවක් කෙටුම්පත් කරන ලද වර්ෂයද මෙයම විය. ලංකා රසායන විද්‍යා සංගමය, එහෙයින්, විවිධ වූ සහ විශ්වසනීය වූ විද්‍යාඥයින්, ඉංජිනේරුවරුන්, වෛද්‍ය විද්‍යාඥයින් සහ සමාජ විද්‍යාඥයින් ඒකඡත්‍ර සංවිධානයක් යටතට ගෙනඒමට සමත්විය.

ලෝක බැංකුවේ සහයෝගය ලබාගැනීමට ආණ්ඩුවට බල කෙරුණු සහ ලංකා විද්‍යාත්මක සහ කාර්මික පර්යේෂණ ආයතනය (CISIR) ස්ථාපිත කිරීමට නිර්දේශය ලැබුණු, අග්‍රාමාත්‍ය ඩී. එස්. සේනානායක ඇතුළු කැබිනට් ඇමතිවරුන් වෙත 1948 දී ලංකා විද්‍යාභිවර්ධන සංගමය "විද්‍යාත්මක පර්යේෂණ සභාවක්" පිහිටුවීම සඳහා ආයාචනා කරමින් සංදේශයක් ඉදිරිපත් කළේය. මෙය, එවක විසූ විද්‍යාඥයින්ගේ "ප්‍රධාන දුක්ගැනවිල්ල" විසඳාලීම පිණිස විය. මෙලෙසම, 1956 දී නවරජයක් බලයට පත්වූ විට, ලංකා විද්‍යාභිවර්ධන සංගමය තම අරගලය අඛණ්ඩව කරගෙන යමින් විද්‍යාත්මක පර්යේෂණ සභාවක් සඳහා ඉල්ලීම නවරජය වෙත නැවත යොමු කිරීමට කටයුතු කළේය. එමෙන්ම, අතරමැදි වැඩපිළිවෙළක් ලෙස ලංකා විද්‍යාභිවර්ධන සංගමය

තම සංවිධානය තුළ විද්‍යාත්මක සහ කාර්මික පර්යේෂණවලට උපකාර කිරීම ප්‍රධාන කර්තව්‍යය ලෙස පැවති "ප්‍රධාන පර්යේෂණ කමිටුව" ලෙස හැඳින්වුණු කමිටුවක් ස්ථාපනය කළාය. ඔවුහු ලංකා විද්‍යාභිවර්ධන සංගමයට පනත් කෙටුම්පතක් සැකසීමට උනන්දු කෙරුණු, ඔවුන්ගේ ඉල්ලීමට එකඟතාවයක් දැක්වූ අග්‍රාමාත්‍ය ගරු එස්. ඩබ්. ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක සහ එවකට ඉඩම් ඇමති හමුවූහ. ආණ්ඩුවේ කාලසීමාවේ අවසානය ළඟාවීමත් සමග මේ පිළිබඳව තිබූ උනන්දුව පහව යෑම ආරම්භ විය.

වර්ෂ 1961දී, "විද්‍යා කොමිසමක්" පත්කිරීම සඳහා රාජ්‍ය තන්ත්‍රයට ආයාචනා කරමින් යෝජනාවක් සම්මත කර ගැනුණි.

"ජාතික විද්‍යා සභාව" පිහිටුවීම සඳහා කැබිනට් පත්‍රිකාවක් සකස් කරන ලදී. කැබිනට් යෝජනාව පිළිබඳව අප්‍රසාදයක් තිබුණු නමුදු, 1963දී, ජාතික විද්‍යා සභාව පිහිටුවීමේ මූලික පියවරක් ලෙස සාමාජිකයන් 5 දෙනෙකුගෙන් සමන්විත "විද්‍යා සභාවක්" පිහිටුවා ගැනීම සඳහා නව කැබිනට් පත්‍රිකාවක් කෙටුම්පත් කිරීම පිණිස තවදුරටත් සාකච්ඡා සිදු කරන ලදී. කෙසේවෙතත්, 1965 දී බලයට පැමිණි නව රජය සමග කතිකා කිරීම නිර්දේශ කෙරුණි. වර්ෂ 1965 දෙසැම්බරයේදී, ලංකා විද්‍යාභිවර්ධන සංගම් වාර්ෂික සැසිවාරයේදී සිදුකළ තම සමාරම්භක කතාවේදී නව අග්‍රාමාත්‍ය, ඩඩ්ලි සේනානායක මැතිතුමා පර්යේෂණ සහ තාක්ෂණික අධ්‍යාපනය සඳහා නව අමාත්‍යාංශයක් පිහිටුවීමට හෙතෙම අදහස් කරගෙන සිටින බව ප්‍රකාශ කළේය.

මෙම අවධියේදී ක්‍රමසම්පාදන සහ ආර්ථික කටයුතු අමාත්‍යාංශය මෙම පනතෙහි කෙටුම්පතෙහිවූ ගැටලු සහගත තැන් නිරාකරණය කිරීමට ඉදිරිපත් වූ අතර ලංකා විද්‍යාභිවර්ධන සංගමය වෙත නව යෝජනාවලියක් භාරදීම සිදුකෙරුනි. මෙවැනි හිතකර යෝජනාවලි රාශියක් ලංකා විද්‍යාභිවර්ධන සංගමය වෙත ලැබුණි. මෙම සාකච්ඡා සිදුවෙමින් පවතින අතර, 1966 අප්‍රේල් මාසයේදී පාර්ලිමේන්තු පනතක් මගින් ලංකා විද්‍යාභිවර්ධන සංගමය පරිවර්තනයට ලක් කරන ලදී.

ජාතික විද්‍යා සභාවේ උපත සහ මුල් ඉතිහාසය

එවකට පැවති රජය විද්‍යාත්මක පර්යේෂණ සඳහා අමාත්‍යාංශයක් පිහිටුවීමට යෝජනා කරන ලද අතර, 1968 ජනවාරි මාසයේදී විද්‍යාත්මක පර්යේෂණ සහ නිවාස අමාත්‍යාංශය පිහිටුවීම මගින් එම යෝජනාව ක්‍රියාත්මක කළාය. මෙහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස පෙරදී යෝජනා කෙරුණු ජාතික පර්යේෂණ සභාව සඳහා විකල්පයක් ලෙස පසු අවස්ථාවක 1968 අංක 9 දරණ පනත මගින් ජාතික විද්‍යා සභාව ස්ථාපිත කිරීම සිදුවිය. ජාතික විද්‍යා සභාව ව්‍යවස්ථාපිත ආයතනයක් ලෙස ස්ථාපිත කරන ලද අතර අවාසනාවකට මෙන් එය සාමාන්‍ය පරිපාලනමය සහ මූල්‍යමය බාධකවලින් නිදහස් ස්වාධීන විද්‍යාත්මක සංවිධානයක් පිළිබඳව අපේක්ෂා සහගතව සිටි විද්‍යාත්මක ප්‍රජාවගේ බලාපොරොත්තු කෙටි කාලයකින් බිඳ වැටුණි.

ජාතික විද්‍යා සභාව පිහිටුවීමේ සමාරම්භක උළෙල එවක ගරු අග්‍රාමාත්‍යවරයා වශයෙන් කටයුතු කළ ඩඩ්ලි සේනානායක මහතාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් සහ අදාළ අමාත්‍යාංශවල අමාත්‍යවරුන්ගේ සහභාගිත්වයෙන් 1968 මැයි 28වන දින පවත්වන්නට යෙදුණි. විද්‍යා සභාවේ ප්‍රථම සභාපතිවරයාවූ මහාචාර්ය නිකොලස් ආටිගල උත්සවයේ මුලසුන දැරීය.

විද්‍යාත්මක පර්යේෂණ පිළිබඳ සැලකිල්ලක් දක්වන කරුණුවලට අමතරව සියලුම ආරාධිත කථිකයින්, අප රටට අවශ්‍ය කෙරෙන විද්‍යා ප්‍රතිපත්තියක් සැකසීමේ අවශ්‍යතාවය පිළිබඳව නව විද්‍යා සභාවේ අවධානය යොමුකිරීම කැපීපෙනෙන සිදුවීමක් විය. නිදහසින් පසුව ඉන්දියාව විසින් සිදුකරන ලද විද්‍යා හා තාක්ෂණයෙහි ඉදිරි ගමන පිළිබඳව තම කතාවේදී අවධානය යොමු කළ කාර්මාන්ත සහ ධීවර කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍ය, ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මහතා ඉන්දියාවේ විද්‍යා සභාව පිහිටුවීමට දසවසරකට පෙර එනම් 1958 මාර්තු 4 දින එවකට ඉන්දියාවේ අගමැතිවරයා විසින් ඉන්දීය පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරන ලද "විද්‍යාත්මක ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශයෙහි" අඩංගු කරුණු 10 පිළිබඳවද විස්තර කළේය.

ශ්‍රීමත් නිකොලස් ආටිගල - ජාතික විද්‍යා සභාවේ පළමු සභාපති

මෙම ප්‍රකාශ මගින් දිරිමත් වූ අලුතින් පත්කරගන්නා ලද සභාව 1968 මැයි 29 දින ප්‍රථම වරට පවත්වන ලද රැස්වීමේදී, ජාතික විද්‍යා සභාව

විසින් සංවිධානය කරන ලද ප්‍රථම සම්මන්ත්‍රණයට පදනම් වූ විද්‍යා ප්‍රතිපත්තිය පිළිබඳව දළ ප්‍රකාශය සකස් කිරීමට උප කමිටුවක් පත් කරන ලදී.

ජාතික විද්‍යා සභාව පිළිබඳ පනතෙහි විද්‍යා සභාවෙහි කාර්යයන් මෙන්ම,
අ) සභාවේ ව්‍යවස්ථාව,
ආ) සභාපතිවරයා පත්කර ගැනීමෙහි ක්‍රියාපිළිවෙත, සහ
ඇ) ප්‍රධාන විධායක නිලධාරිවරයා (මහලේකම්) තෝරාගැනීම සහ පත්කරගැනීම ද අන්තර්ගත කර තිබේ.

විද්‍යා සභාවේ ප්‍රථම රැස්වීම් වාර්තාවලට අනුව, මහලේකම් තනතුර සඳහා ස්වෙච්ඡවෙන් ඉදිරිපත් වීම සඳහා සභාපතිවරයා විසින් සිදුකරන ලද ඉල්ලීමට ලැබී තිබුණේ ඍණාත්මක ප්‍රතිචාරයකි. ඒ අනුව, විධිමත් යෝජනාවකට අනුව, අර්ධකාලීන පදනම මත 1969 සැප්තැම්බර් මාසය දක්වා කටයුතු කිරීමට වැඩබලන මහලේකම්වරයා ලෙස බී.පී.ජේ. අලස් මහතා පත්කර ගන්නා ලද අතර, එවක් පටන් ආචාර්ය සී. ආර්. පානබොක්කේ විද්‍යා සභාවේ ප්‍රථම පූර්ණ කාලීන ප්‍රධාන විධායක නිලධාරියා ලෙස පත්කර ගන්නා ලදී.

විද්‍යාත්මක පර්යේෂණ සහ නිවාස අමාත්‍යවරයා විසින් පහත සඳහන් සාමාජිකයන්ගෙන් සමන්විත වූ ප්‍රථම සභාව නම් කරන ලදී.

1. ශ්‍රීමත් නිකොලස් ආටිගල - සභාපති
2. ආචාර්ය ජී. පොන්නම්පෙරුම
3. ආචාර්ය ඒ. එන්. එස්. කුලසිංහ
4. එල්. ඩී. ජේ. ප්‍රනාන්දු මයා
5. ආචාර්ය පී. පී. ඩී. සී. සිරිවර්ධන
6. මහාචාර්ය එස්. ඩබ්: බිබිලේ
7. ආචාර්ය චාර්ල්ස් ශාන්ත ජෝර්ජ්
8. ආචාර්ය එස්. ඥානලිංගම්
9. මහාචාර්ය ඊ. ඕ. ඊ. පෙරේරා
10. බී. පී. ජේ. අලස් මයා
11. ආචාර්ය ජේ. ඩබ්: එල්. පීරිස්
12. ආචාර්ය වී. අප්පාපිල්ලේයි
13. වෛද්‍ය ආර්. පී. ජයවර්ධන
14. මහාචාර්ය බී. ඒ. අබේවික්‍රම
15. මහාචාර්ය එච්. කෘස්
16. ඩී. බී. රම්පාල මයා
17. මහාචාර්ය ඒ. එස්. දසනායක
18. ආචාර්ය ඊ. එෆ්. එල්. අබේරත්න
19. ඩබ්: ඩී. වී. මහතන්තිල මයා (ස්ථිර ලේකම් - විද්‍යාත්මක පර්යේෂණ සහ නිවාස අමාත්‍යාංශය
20. ආචාර්ය ගාමිණී කොරයා (ස්ථිර ලේකම් - ක්‍රම සම්පාදන සහ ආර්ථික කටයුතු අමාත්‍යාංශය)
21. බී. මහාදේව මයා (ස්ථිර ලේකම් - කෘෂිකර්ම සහ ආහාර අමාත්‍යාංශය)

ආචාර්ය සී. ආර්. පානබොක්ක - ජාතික විද්‍යා සභාවේ පළමු පූර්ණකාලීන ප්‍රධාන විධායක නිලධාරී

ශ්‍රීමත් නිකොලස් ආටිගල මාස 18ක කාලයක් තනතුරෙහි රැඳී සිටි අතර අනතුරුව ආචාර්ය ඒ. එන්. එස්. කුලසිංහ සභාපති ධූරයට පත්විය. ස්ථිර කාර්යමණ්ඩලයක් නොසිටි බැවින් විද්‍යා සභාව විශාල ලෙස ක්‍රියාත්මක වූයේ වරින් වර පත් කරන ලද කමිටු හරහා වන අතර, එලෙස පත් කර ගන්නා ලද ප්‍රථම කමිටුව වූයේ රටට අවශ්‍ය විද්‍යා ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයක් කෙටුම්පත් කිරීම සඳහා පත් කරන ලද උප - කමිටුවයි. මහාචාර්ය එෆ්. එස්. සී. පී. කල්පගේ විසින් පර්යේෂණ ප්‍රදානයක් උදෙසා භාරදුන් අයදුම්පත්‍රයකට ප්‍රතිචාර ලෙස විද්‍යා සභාව, පර්යේෂණ ප්‍රදාන ඇගයීමට සහ නිර්දේශ ලබාදීමට පර්යේෂණ ප්‍රදාන කමිටුව යන නමින් යුත් තවත් කමිටුවක් පත් කර ගනු ලැබුණි.

කර්මාන්ත සහ විද්‍යාත්මක කටයුතු ඇමතිතුමා සමග සිදු කරන ලද සාකච්ඡාවලට අනුගාමීව විද්‍යා සභාව එක් වෙනස්කමක් සහිතව, උදා: පර්යේෂණ මණ්ඩලය, ශිෂ්‍යත්ව මණ්ඩලය ලෙස නැවත නම් කිරීම සහිතව, අමාත්‍ය මණ්ඩලය වෙත සංදේශයක් සකස් කර භාර දෙන ලදී.

වර්ෂ 1972දී, විද්‍යා සභාව නැවත සකස් කිරීමට අනුගාමීව, අමාත්‍ය මණ්ඩලය විසින් පහත සඳහන් නිරීක්ෂණ සිදුකරන ලදී.

විද්‍යා සභාවට, මූලික ලෙස රට තුළ ප්‍රධාන විද්‍යාත්මක කටයුතු සිදු කරන ලද අමාත්‍යාංශ සමග සෘජු සම්බන්ධතා නොමැති වීම නිසා එහි ප්‍රධාන ක්‍රියාකාරකම් කාර්යක්ෂම ලෙස ක්‍රියාත්මක කිරීමට හැකියාවක් නොලැබුණු බවට අමාත්‍ය මණ්ඩලය එකඟතාවය පළ කළාය. එහෙයින්, ජාතික විද්‍යා සභාව හුදකලාව කටයුතු කිරීමට පෙළඹී ඇත.

විවිධ දෙපාර්තමේන්තු පර්යේෂණ ආයතන සහ විශ්ව විද්‍යාල මගින් එකල ක්‍රියාවට නංවන ලද විවිධ අංශයන්හී පර්යේෂණ කටයුතු අතර ඉහළ මට්ටමේ සම්බන්ධීකරණයක් ඇති කරලීම සඳහා එකිනෙකට සම්බන්ධ ක්‍රියාකාරකම් සහිත අමාත්‍යාංශ එකී අමාත්‍යාංශවලට අයත් පර්යේෂණ සහ සංවර්ධන කටයුතු එක්ව ක්‍රියාත්මක කිරීමට හැකිවන ආකාරයකට කණ්ඩායම්ගත කිරීමට යෝජනා කෙරුණි.

සෑම අමාත්‍යාංශ කණ්ඩායමකටම ස්ථාවර පර්යේෂණ කමිටුවක් බැගින් පත් කළ යුතු බවට යෝජනා කෙරුණි. අදාළ ඇමතිවරයාගේ අනුදැනුම ඇතිව එවැනි කමිටුවක් සඳහා පත්කර ගන්නා සභාපතිවරයා, කර්මාන්ත සහ විද්‍යා

කටයුතු අමාත්‍යවරයා විසින් ජාතික විද්‍යා සභාවේ සාමාජිකයකු ලෙස පත්කරනු ලැබීමට යෝජනා විය.

විවිධ අමාත්‍යාංශවල පර්යේෂණ කටයුතුවල විෂයපථය සහ පරාසය සැලකිල්ලටගත් විද්‍යා සභාව, අදාළ අමාත්‍යවරුන්ගේ උපදෙස්වලට අනුව සභාපතිවරුන් පත් කරන ලද ස්ථාවර පර්යේෂණ කමිටු පත් කිරීමට යෝජනා කළාය.

පත්වීමට වසර පහකට අධික කාලයක් ගතවිය. මෙම නව පනත මගින් විද්‍යාව හා තාක්‍ෂණය සඳහා සැලසුම් සහ ප්‍රතිපත්ති සකස් කිරීම පිළිබඳව අවධාරණයක් සහිතව විද්‍යා සභාවේ වැඩකටයුතුවල විෂයපථය පුළුල්කිරීම සිදු කළේය. විශේෂයෙන්, මෙම පනත මගින් පහත සඳහන් දෑ අධ්‍යයනය කිරීම සහ වාර්තා කිරීම පිණිස විද්‍යා සභාව බලාත්මක කිරීම සිදු කරනු ලැබුණි.

(අ). ශ්‍රී ලංකාවේ සිටින විද්‍යාත්මක සහ තාක්‍ෂණික පුද්ගලයින් කාර්යක්‍ෂම ලෙස උපයෝගී කර ගැනීම;

(ආ). ශ්‍රී ලංකාවේ විද්‍යා ප්‍රතිපත්තිය ඵලදායී ලෙස ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා අනාගත විද්‍යාත්මක සහ තාක්‍ෂණික මිනිස්බල අවශ්‍යතා විමසීම

(ඇ). අනාගත විද්‍යාත්මක හා තාක්‍ෂණික මිනිස් බල අවශ්‍යතා සපුරා ගැනීම සඳහා ප්‍රමාණවත් පුහුණු ඇතිකිරීමට පියවර ගැනීම.

සභාපතිවරුන්ගේ නාමාවලිය

ශ්‍රීමත් නිකොලස් ආටිගල	අප්‍රේල් 1968 - ජනවාරි 1970
ආචාර්ය ඒ. එන්. එස්. කුලසිංහ	පෙබරවාරි 1970 - පෙබරවාරි 1972
මහාචාර්ය ඔස්මන්ඩ් ඩබ්ඃ ජයරත්න	මාර්තු 1972 - පෙබරවාරි 1977
මහාචාර්ය ඊ. ඕ. ඊ. පෙරේරා	ඔක්තෝම්බර් 1977 - මැයි 1982
වෛද්‍ය ආර්. පී. ජයවර්ධන	ජූනි 1982 - අප්‍රේල් 1992
මහාචාර්ය ප්‍රියානි ඊ. සොයිසා	මැයි 1992 - 1998
මහාචාර්ය කේ. දහනායක	1998 - අගෝස්තු 2001
මහාචාර්ය එරික් කරුණානායක	15 අගෝස්තු 2001 - ජනවාරි 2002
මහාචාර්ය රන්ජන් රාමස්වාමි	පෙබරවාරි 2002 - අප්‍රේල් 2004
මහාචාර්ය සිරිමලී ප්‍රනාන්දු	අගෝස්තු 2004 - ජූනි 2013
මහාචාර්ය ඩබ්ඃ සුමතිපාල	ජූලි 2013 - පෙබරවාරි 2015
ඉක්බාල් මොහොමඩ් මයා	පෙබරවාරි 2015 - ජූනි 2015
මහාචාර්ය සිරිමලී ප්‍රනාන්දු	ජූනි 2015 සිට

ජාතික විද්‍යා සභාව වෙත සම්ප්‍රේෂණය කිරීමට එම සාමාජිකයින්ට හැකියාව ලැබෙනු ඇතැයි විශ්වාස කෙරුණි. මෙය විද්‍යාත්මක පර්යේෂණ සඳහා සමස්ත ප්‍රතිපත්තියක් සකස් කිරීම ජාතික විද්‍යා සභාවට සහයෝගයක් වනු ඇතැයිද විශ්වාස කෙරුණි.

අමාත්‍ය මණ්ඩලයෙහි මෙම නිරීක්‍ෂණ ශ්‍රී ලංකාවේ ජාතික විද්‍යා සභාව 1975 නීති අංක 36 ලෙස ජාතික රාජ්‍ය සභාව 1975 අගෝස්තු මාසයේදී නව ප්‍රඥප්තිය සඳහා අනුමැතිය ලබාදුනි. කෙසේවෙතත්, ජාතික විද්‍යා සභාව ස්ථාපිත කිරීමේ පළමු පනතෙහි වූ දෝෂ නිවැරදි කිරීමට විද්‍යා සභාව නිසි පියවර ගනු ලැබීමෙන් අනතුරුව මෙම නීතිය ක්‍රියාත්මක තත්වයට

නව පනතට අනුව, සභාවේ සංයුතිය වූයේ, පත්කරන ලද සාමාජිකයන් හත් දෙනෙක් සහ නිලබලයෙන් පත්වෙන සාමාජිකයන් හයදෙනෙක් වශයෙන් සාමාජිකයන් 13 දෙනෙකුගෙන් යුත් සභාවකි. නිලබලයෙන් පත්වෙන සාමාජිකයන්, "විවිධ දෙපාර්තමේන්තු, පර්යේෂණ ආයතන, සහ විශ්වවිද්‍යාල මගින් සිදුකෙරන විවිධ ක්ෂේත්‍රවල

ප්‍රධාන විධායක නිලධාරීන්ගේ නාමාවලිය

බී. ජේ. පී අලස් මයා	මහලේකම් අප්‍රේල් 1968 - අගෝස්තු 1969
ආචාර්ය සී. ආර්. පානබොක්ක	මහලේකම් (අනුයුක්ත)
ආචාර්ය. එම්. සී. එන්. ජයසූරිය	මහලේකම් මාර්තු 1971 - සැප්තැම්බර් 1978
ආචාර්ය ආර්. පී. ජයවර්ධන	මහලේකම් නොවැම්බර් 1978 - මැයි 1982
ආචාර්ය ආර්. පී. ජයවර්ධන	අධ්‍යක්ෂක ජනරාල් ජූනි 1982 - අප්‍රේල් 1992
මහාචාර්ය ප්‍රියානි ඊ. සොයිසා	අධ්‍යක්ෂක ජනරාල් මැයි 1992 - 1998
එම්. වොට්සන් මයා	අධ්‍යක්ෂක 1999 - දෙසැම්බර් 2004
ආචාර්ය. එම්. සී. එන්. ජයසූරිය	අධ්‍යක්ෂක 2005 - මාර්තු 2009
ආචාර්ය එස්. ඒ. කේ අභයවර්ධන	අධ්‍යක්ෂක මැයි 2009 - දෙසැම්බර් 2011
එච්. ඒ. යූ. අමරසිංහ	අධ්‍යක්ෂක ජනරාල් පෙබරවාරි 2012 - 2013
සුනේත්‍රා පෙරේරා	අධ්‍යක්ෂක ජනරාල් (වැඩබලන) 2014
එච්. ඒ. යූ. අමරසිංහ	අධ්‍යක්ෂක ජනරාල් 2015 මැයි 14 දක්වා
ආචාර්ය තමාරා එෆ්. ඩයස්	අධ්‍යක්ෂක ජනරාල් (ආවරණ) ජූනි 2015 - සැප්තැම්බර් 2017
ආචාර්ය ජයන්ත වත්තවිදානගේ	අධ්‍යක්ෂක ජනරාල් (වැඩබලන) ඔක්තෝම්බර් 2017 - දෙසැම්බර් 2017
මහාචාර්ය ආනන්ද ජයවර්ධන	අධ්‍යක්ෂක ජනරාල් ජනවාරි 2018 සිට

පර්යේෂණ කටයුතු අතර මනා සම්බන්ධීකරණයක් පවත්වා ගැනීම පිණිස" පහසුකම් සපයන අදාළ අමාත්‍යාංශ නියෝජනය කෙරුණි.

නව සභාවේ සභාපතිවරයා පත්කරගැනීම ඉහත කාණ්ඩ දෙකට අයත් සාමාජිකයන් අතරින් අමාත්‍යවරයා විසින් සිදු කරන ලදී. සභාවේ කටයුතු සිදුකිරීමේදී ඒ සඳහා සහයෝගය ලබාගැනීමට අවශ්‍ය යැයි සැලකෙන ක්‍රියාකාරී කමිටු සභාවේ නිර්දේශය මත පත්කරනු ලැබීමට අමාත්‍යවරයා වෙත පනතින් අවසර දී තිබුණි.

සභාව සඳහා සාමාජිකයින් පත්කිරීමට අදාළ වගන්තිය, අමාත්‍යවරයාට සාමාජිකයන් අටදෙනෙකු පත්කිරීමට හැකියාව ලබාදෙන නව වගන්තියක් මගින් ප්‍රතිස්ථාපනය කෙරුණු, 1975 අංක 36 දරණ පනත 1979 නොවැම්බරයේදී තවදුරටත්

සංශෝධනයට ලක් කෙරුණි. නිලබලයෙන් පත්වෙන සාමාජිකයන්ගේ සංඛ්‍යාව තුනකට සීමා කෙරුණි.

මෙම ප්‍රතිසංස්කරණවල අවසාන ප්‍රතිඵලය වූයේ විද්‍යාත්මක සහ තාක්ෂණික කටයුතුවල සම්බන්ධීකරණය සහ සහයෝගිතාවය සඳහා අර්ථාන්විත ප්‍රතිපාදනයක් මෙන්ම මෙහෙයුම් නම්‍යශීලීතාවයක් සහිත බොහෝදුරට යහපත් ආයතනික සැකැස්මක් ලැබීමය. එහෙත්, රජයේ නව ප්‍රතිපත්ති අපේක්ෂාවන් අඛණ්ඩව ඉදිරියට ගෙනයෑමේදී රටට අයත් විද්‍යාත්මක නිපුණතා තවදුරටත් පුළුල්කිරීම සහ උපරිම ලෙස භාවිත කිරීම සඳහා ස්වභාවික සම්පත් සහ බලශක්තිය යන ක්ෂේත්‍රවල උචිත කාර්යයන් උදෙසා රජය දක්වන ලද සැලකිල්ල පදනම් කරගෙන මෙම ආයතනය ප්‍රතිව්‍යුහගතකිරීමේ අවශ්‍යතාවය පැන නැගුණි.

ජාතික විද්‍යා සභාවෙහි මස්තකප්‍රාප්ත වූ උද්ධාමය - පර්යේෂණ ප්‍රදාන යෝජනාක්‍රමයෙහි ආරම්භය

ජාතික විද්‍යා සභාව විද්‍යාත්මක පර්යේෂණ සඳහා ප්‍රදාන පිරිනැමීම 1970දී ආරම්භ කළාය. පළමු වර්ෂය තුළදී, කර්මාන්ත සහ විද්‍යා කටයුතු පිළිබඳ නව අමාත්‍යාංශය වෙත ප්‍රදාන 23ක් සඳහා මුදල් වෙන්කිරීමට තම නිර්දේශය ලබාදීමට සභාව කටයුතු කළාය. මෙලෙස ශ්‍රී ලංකාව තුළ ප්‍රථම වරට කුතුහලය දනවන දිශානතියකින් යුත් මූලික පර්යේෂණ සඳහා මූල්‍යාධාර ලබාදීම ආරම්භ කෙරුණි.

ජාතික විද්‍යා සභාවෙහි ව්‍යවස්ථාවට 1975දී ප්‍රධාන සංශෝධන ඉදිරිපත් කෙරුණි. මෙම සංශෝධනයත් සමග අභිමත ක්ෂේත්‍ර උදෙසා ව්‍යවස්ථානුකූල ක්‍රියාකාරී කමිටු පත්කිරීම සඳහා ප්‍රතිපාදන සැපයිණි. මෙම සංශෝධනවලට අනුගාමී ලෙස අමාත්‍යාංශයේ අනුමැතිය සහිතව විද්‍යා ප්‍රතිපත්ති පර්යේෂණ සඳහා ක්‍රියාකාරී කමිටුව ඇතුළත්ව ව්‍යවස්ථාපිත කමිටු හයක් පත්කර ගන්නා ලදී.

වර්ෂ 1977 සහ 1978 අතර කාලයේදී ජාතික විද්‍යා සභාවේ විද්‍යා ප්‍රතිපත්ති පර්යේෂණ ව්‍යවස්ථාපිත කමිටුව, විද්‍යා සහ තාක්ෂණය පිළිබඳ ප්‍රතිපත්ති රාමුවක් සකස් කළ අතර, ජාතික විද්‍යා සහ තාක්ෂණ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශය ලෙස සාමාන්‍යයෙන් විස්තර කෙරුණු කොටස් හතක ව්‍යාපෘති යෝජනාවක් සකස් කර ඒ පිළිබඳව සලකා බැලීම සඳහා රජය වෙත ඉදිරිපත් කළාය. පසුව, විධායකයේ ප්‍රධානියා වූ ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මහතා 1978 සැප්තැම්බර් මාසයේ පැවති ශ්‍රී ලංකා විද්‍යාභිවර්ධන සංගමයෙහි වාර්ෂික සැසියේදී ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශය ප්‍රසිද්ධ කළේය. පරිසරික සහ බලශක්ති අංශයන්හි විද්‍යාත්මක සහ තාක්ෂණික සංවර්ධනය සම්බන්ධව වගකීම දැරීමේ අමතර කාර්යභාරය සහිතව බලාත්මක කිරීම මගින් ජාතික විද්‍යා සභාව ප්‍රතිව්‍යුහගත කිරීමේ අවශ්‍යතාවය ඔහුද වටහා ගෙන තිබුණි.

ස්වභාවික සම්පත් සහ බලශක්තිය ඇතුළත් කිරීම පිණිස ජාතික විද්‍යා සභාවෙහි විෂය පථය පුළුල් කෙරුණි. මෙම වෙනස්කිරීම සමග 1982 ජූනි මාසයේදී ජාතික විද්‍යා සභා පනත අවලංගු කරන ලදුව, **ස්වභාවික සම්පත්, බලශක්ති සහ විද්‍යා අධිකාරිය (නරේසා)** පිහිටුවන ලදී. අනතුරුව, රජයේ ආයතනික ව්‍යුහය තුළ එයට හිමි ධූරාවලි ස්ථානය, එය ජනාධිපති ලේකම් කාර්යාලය යටතට ගැනීමෙන් වෙනස් කරනු ලැබීය.

විද්‍යා ප්‍රතිපත්ති පර්යේෂණ ස්ථාවර කමිටුව විසුරුවා හැරීමත්, එහි කටයුතු කළමනාකරණ මණ්ඩලය වෙත මාරුකිරීමත් මෙහිලා සිදුවූ කැපීපෙනෙන වෙනස්කම් විය. විද්‍යා හා තාක්ෂණ සැලසුම් කිරීම් සහ ප්‍රතිපත්ති සැකසීම යන කාරණයට අදාළව මෙම පියවර සිතාගත නොහැකි ප්‍රතිගාමී පියවරක් විය. එසේ වුවද, ජාතික විද්‍යා සභාවෙහි එක් ප්‍රධාන කර්තව්‍යයක් වූ විද්‍යාව හා තාක්ෂණයට අදාළ විශේෂිත කරුණු පිළිබඳව රජයට උපදෙස් ලබාදීම නරේසා අඛණ්ඩව සිදු කළාය. කෙසේවෙතත්, එහි ප්‍රධාන ප්‍රක්ෂිප්තයක් වූයේ, තරුණ විද්‍යාඥයින්ගේ පර්යේෂණ හැකියාවන් වැඩිදියුණු කිරීම සහ එමගින් ක්‍රියාකාරී විද්‍යාත්මක ප්‍රජාවක් ඇති කිරීමත්ය.

තරුණ විද්‍යාඥයින්ගේ පර්යේෂණ හැකියාවන් ඔප් නැංවීමට නරේසා දැරූ ප්‍රයත්නයේ සාර්ථකත්වය පශ්චාත් උපාධි සහ ප්‍රකාශනවල ප්‍රතිඵල මගින් පෙන්නුම් කරයි. මෙම පර්යේෂණ ප්‍රදාන පිරිනැමීමේ යෝජනාක්‍රමය මගින් 1970 සිට 1984 දක්වා කාලය තුළ සුදුසුකම් ලත් විද්‍යාපති (M.Sc) උපාධි 70ක් සහ දර්ශනශූරී, (PhD) උපාධි හයක් ලබාදීම සිදුකර තිබුණි. එමෙන්ම, පර්යේෂණ ප්‍රදාන ලබාගත් පර්යේෂකයන් විසින් විද්‍යා ප්‍රකාශන 150කට අධික ප්‍රමාණයක් ප්‍රකාශනය කරනු ලැබ තිබුණි.

විද්‍යා හා තාක්ෂණ සංවර්ධන පනතෙහි ආගමනය

වර්ෂ 1989දී රජය පෙරළීමත් සමගම නරේසා, ජනාධිපති ලේකම් කාර්යාලයේ ධූරාවලි ස්ථානයේ සිට කර්මාන්ත, විද්‍යා හා තාක්ෂණ අමාත්‍යාංශය වෙත මාරු කරන ලද අතර, පසුව එය කැබිනට් නොවන විද්‍යා හා තාක්ෂණ ව්‍යාපෘති අමාත්‍යාංශය යටතට පත් කරන ලදී.

විද්‍යාව පාදක කරගත් කටයුතුවල යම් ලිහිල්භාවයක් ඇතැයි උපකල්පනය කළ රජය, තත්වය සමාලෝචනය කිරීම පිණිස 1991දී "විද්‍යාව සහ සංවර්ධනය පිළිබඳ ජනාධිපති කාර්යසාධන බලකායක්" පත් කළේය.

විවිධ විෂය ශික්ෂා නියෝජනය කෙරෙමින් ජ්‍යෙෂ්ඨ විද්‍යාඥයින් නව දෙනෙකුගෙන් මෙම කාර්යසාධන බලකාය සමන්විත විය. මෙම කාර්යසාධන බලකායේ කාර්යභාරය වූයේ එකල රටේ පැවති විද්‍යාවේ සහ තාක්ෂණයේ තත්වය විමර්ශනයට ලක් කිරීම සහ කර්මාන්ත, කෘෂිකාර්මික නවීකරණයන් සහ දුගීබව තුරන්

කිරීම සඳහා විද්‍යාව සහ තාක්ෂණය යොදාගැනීම උදෙසා සුදුසු උපායමාර්ග සකස් කිරීමයි. කරුණු දහයක ප්‍රතිපත්ති රාමුවක් 1990 කාලය සඳහා නිර්දේශ කෙරුණු මෙම කාර්යසාධන බලකායේ වාර්තාව 1991 නොවැම්බර් මාසයේදී එවකට සිටි ජනාධිපතිවරයා වෙත භාරදෙන ලදී.

ජාතික විද්‍යා පදනම බිහිවීම

විද්‍යා හා තාක්ෂණ සංවර්ධන රජය එම පනත ක්‍රියාවට නැංවීමෙන් ඥානාන්විත ලෙස වැළකී සිටියේය.

අනතුරුව බලයට පැමිණි සමගි රජය කැබිනට් මට්ටමේ විද්‍යා හා තාක්ෂණ අමාත්‍යාංශයක් නැවත ස්ථාපිත කළේය. නව අමාත්‍යවරයා බලකායේ නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක කිරීමෙහිලා ඇති ශක්‍යතාවය පිළිබඳව ප්‍රමුඛ පෙළේ විද්‍යාඥයින්ගේ සහ විද්‍යාත්මක සංවිධානවල උපදේශ බලාපොරොත්තු විය. කෙසේවෙතත්, 1998 අප්‍රේල් නිර්වචනය කර තිබුණු අතර විද්‍යා ප්‍රතිපත්ති සකස් කිරීමේ කාර්යභාරය ජාතික විද්‍යා සහ ප්‍රතිපත්ති කොමිසම (නස්ටෙක්) නම් වූ වෙනමම ආයතනයකට පවරා තිබුණි. විද්‍යා සහ තාක්ෂණ ප්‍රතිපත්ති පිළිබඳව කටයුතු කිරීමේ කාර්යය අලුතින් පිහිටුවන ලද ජාතික විද්‍යා පදනම වෙත පවරන ලද අතර එමගින් නරේසා තාක්ෂණික ලෙස ප්‍රතිස්ථාපනය විය. සාධ්‍ය සංඛ්‍යාලේඛන සහ දර්ශක උත්පාදනය කිරීමෙහිලා රටෙහි විද්‍යාත්මක සම්පත්

ජාතික විද්‍යා පදනම

පනතෙහි ප්‍රතිපාදන විද්‍යාත්මක ප්‍රජාව වෙතින් පමණක් නොව එවකට සිටි පාර්ලිමේන්තු විපක්ෂයෙන් පවා ප්‍රතික්ෂේප විය. එසේ නමුදු, විපක්ෂයේ විරෝධතාවය මත, 1994 අප්‍රේල් මාසයේදී පනත පාර්ලිමේන්තුවේ සම්මත කිරීමට රජය කටයුතු කළේය. කෙසේවෙතත්, එය ජනප්‍රිය නීති සම්පාදනයක් නොවන බව වටහාගත් මාසයේදී, අනුප්‍රාප්තික විද්‍යා හා තාක්ෂණ අමාත්‍යවරයා කාර්යසාධන බලකායේ ප්‍රධාන නිර්දේශවලින් එකක් ක්‍රියාත්මක කිරීමට තීරණය කළ අතර ප්‍රධාන ආයතනික ප්‍රතිව්‍යුහකරණය අවශ්‍යතාවය පෙන්නුම් කරන ලද පනත ක්‍රියාත්මක කළේය.

මෙම පනතෙහි ප්‍රතිපාදන මගින්, නරේසාහි ඇතැම් මූලික කටයුතු විභවය පිළිබඳව සංඛ්‍යාන විද්‍යාත්මක සමීක්ෂණයක් දීපව්‍යාප්තව සිදුකිරීම මෙහි අපේක්ෂාව විය. මෙය, විද්‍යා හා තාක්ෂණයෙහි සියලුම අංශ හා සම්බන්ධව කාර්යක්ෂම අධීක්ෂණයක් සිදුකිරීම සහ තීරණ ගැනීම මෙන්ම ජාතික සංවර්ධනය සැලසුම් කිරීමේදී විද්‍යාත්මක සලකාබැලීම් යොදාගැනීම සඳහාවේ.

මහාචාර්ය සිරිමලී ප්‍රනාන්දු
ජාතික විද්‍යා පදනමේ වත්මන් සභාපතිනිය

විද්‍යා හා තාක්ෂණ මිනිස්බල සංවර්ධනය පිළිබඳ ආසියානු සංවර්ධන බැංකු (ADB) ව්‍යාපෘතිය යටතේ විද්‍යා හා තාක්ෂණ මිනිස්බල තොරතුරු පද්ධතියක් (MIS) සකස් කිරීම සඳහා 1999දී ජාතික විද්‍යා පදනම කේන්ද්‍රීය ලක්ෂ්‍යය ලෙස හඳුනාගනු ලැබුණි. ජාතික විද්‍යා පදනම ඉහත ව්‍යාපෘතිය යටතේ 2000 වර්ෂයේදී විද්‍යා හා තාක්ෂණ මිනිස්බල තොරතුරු පද්ධතිය (STMIS) ස්ථාපිත කළාය.

ජාතික විද්‍යා පදනමෙහි පුස්තකාලයෙහි පහසුකම් පුළුල්කිරීමෙන් සත් වසරකට පසුව, 1993දී ජාතික විද්‍යා පදනම් වාර සඟරාවල පූර්ණ පාඨ සඳහා මාර්ගගතව ප්‍රවේශවීමේ අවස්ථාව ලබාදෙන ශ්‍රී ලංකාවේ පළමුවැන්න ලෙස ජාතික විද්‍යා පදනම් ඩිජිටල් පුස්තකාලය දියත් කරනු ලැබීය.

සාමය සහ සංවර්ධනය සඳහා ජගත් විදු දිනය සැමරීමේ කේන්ද්‍රීය ලක්ෂ්‍යය ලෙස 2002 වර්ෂයේදී ජාතික විද්‍යා පදනම යුනෙස්කෝ ජාතික කමිටුව මගින් හඳුනාගනු ලැබුවාය. ඉන් අනතුරුව, ජාතික විද්‍යා පදනම මගින් අඛණ්ඩව ජගත් විදු දිනය වැඩසටහන සංවිධානය කිරීම සිදු කළාය. ජගත් විදු දිනය පාඨශාලීය වැඩසටහන ආරම්භ කිරීමෙන් අනතුරුව මෙම සැමරීම්වලදී පාසල් ළමුන්ට ප්‍රධාන කාර්යභාරයක් ඉටුකිරීමේ අවස්ථාව ලැබුණි. එමගින්, ජගත් විදු දිනය පාඨශාලීය වැඩසටහන යටතේ සිදු කෙරෙන විවිධ විද්‍යාත්මක ක්‍රියාකාරකම් ඔස්සේ පාසල් ප්‍රජාව අතර විද්‍යාව ප්‍රචලිතකිරීමට ඉඩ සලසා දුනි. ජාතික විද්‍යා පදනමෙහි ඉතිහාසයෙහි සුවිශේෂී අවස්ථාවක් සනිටුහන් කරමින් ජගත් විදු දිනය පාසල් ප්‍රජාව සමග සැමරීමේ පළමු වැඩසටහන 2004 නොවැම්බර් 10වන දින කොළඹ, රාජකීය විද්‍යාලයේ "නවරඟහල" ශාලවේදී පවත්වන්නට යෙදුණි. එයින් අනතුරුව, විවිධ විද්‍යාත්මක තේමා යටතේ 2016 දක්වා මෙම වැඩසටහන උත්කර්ෂවත් ලෙස වාර්ෂිකව සංවිධානය කෙරුණි.

ජාතික විද්‍යා පදනමෙහි අංශ හයක් ස්ථාපිත කිරීම මගින් විද්‍යාත්මක අංශවල ව්‍යුහය 2005 වර්ෂයේදී වෙනසකට බඳුන් කිරීම සිදු කෙරුණි. මෙම අංශ පර්යේෂණ අංශය (RD), විද්‍යාව ප්‍රචලිතකිරීමේ අංශය (SPD), විද්‍යා හා තාක්ෂණ ප්‍රතිපත්ති පර්යේෂණ අංශය (STPRD), තාක්ෂණ අංශය (TD), ජාත්‍යන්තර සබඳතා අංශය (ILD), සහ ජාතික විද්‍යා පුස්තකාලය සහ සම්පත් මධ්‍යස්ථානය (NSLRC), යන නම්වලින් හඳුන්වන ලද අතර මෙමගින් 1994 අංක 11 දරණ විද්‍යා හා තාක්ෂණ සංවර්ධන පනතට අනුව පවරන ලද කාර්ය වඩා නිවැරදි සහ කාර්යක්ෂම ආකාරයට සිදු කිරීමට අපේක්ෂා කෙරුණි. ජාතික විද්‍යා පදනමෙහි විෂයපථය පුළුල්කිරීම සිදු කළද, පර්යේෂණ සහ ඊට අදාළ ක්‍රියාකාරකම්වලට ප්‍රමුඛතාවය ලබාදීම අඛණ්ඩවම සිදුකළේය.

ජාතික විද්‍යා පදනම මගින් 2005 වර්ෂයේදී උපකරණ ප්‍රදාන යෝජනාක්‍රමය හඳුන්වාදීම දේශීය විද්‍යාඥයින්ට සපයන උපකාරය පුළුල්කිරීමක් විය. මෙමගින් තම වියදමින් මිලදී ගැනීමට නොහැකි එහෙත් ඔවුන්ගේ පර්යේෂණ සිදු කිරීම සඳහා අත්‍යවශ්‍ය උපකරණ මිලට ගැනීම සඳහා ඔවුනට

මහාචාර්ය ආනන්ද ජයවර්ධන
ජාතික විද්‍යා පදනමේ වත්මන්
අධ්‍යක්ෂක ජනරාල්

උපකාර කෙරුණි. අමතර කොටස් ප්‍රදාන යෝජනාක්‍රමයක් හඳුන්වාදීම පර්යේෂකයින් වෙත සපයන ලද උපකරණ නඩත්තු කිරීමට උපකාර විය.

ජාතික විද්‍යා පදනම 2005 වර්ෂයේදී බහුවිෂයයික සමෝධානිත තේමා මූලික පර්යේෂණ වැඩසටහන (CTRP) ආරම්භ කළාය. පාර්ශවකරුවන්ට කෙටිකාලීන සෘජු ප්‍රතිලාභ ලබා දෙන්නාවූ හඳුනාගත් ප්‍රතිලාභ ලබා දීම පිණිස ජාතික පර්යේෂණ පද්ධතිය නැවත දිශාගත කිරීමට මෙය සිදුකරන ලදී.

වර්ෂ 2004 දෙසැම්බර් මාසයේදී සිදුවුණු සුනාමි විපතින් අනතුරුව, ස්වභාවික විපත් පිළිබඳව ජනතාව දැනුවත් තීරණ ගැනීම සඳහා යොමු කිරීමට ජාතික විද්‍යා පදනම තීරණය කළාය. එමනිසා, ජාතික විද්‍යා පදනම 2005දී, රූපවාහිනී විද්‍යා සඟරාව (මිහිමඬල) පළමු අදියර ලෙස ස්වභාවික විපත් පිළිබඳ කෙටි වීඩියෝ වැඩසටහන් මාලාවක් ඔස්සේ ජීවිත හානිය සහ දේපළවලට සිදුවන හානි අවම කිරීම පිළිබඳව මහජනතාව අතර දැනුවත්භාවයක් ඇති කිරීමට ක්‍රියා කළාය. මෙම වීඩියෝ වැඩසටහන් මාලාවට වෙනත් වර්තමාන විද්‍යාත්මක මාතෘකාද ඇතුලත් කරන ලද අතර සිංහල, දෙමළ සහ ඉංග්‍රීසි යන භාෂා ත්‍රිත්වයෙන්ම වෙන වෙනම වැඩසටහන් නිෂ්පාදනය කිරීම

සිදුකෙරුණි. මෙහි ප්‍රථම වැඩසටහන වූ "සුනාමිය" ස්වාධීන රූපවාහිනී සේවය ඔස්සේ විකාශය කෙරුණි. පළමු අවධිය යටතේ විද්‍යා වීඩියෝ වැඩසටහන් 13ක නිෂ්පාදන කටයුතු 2006 වර්ෂයේදී අවසන් කෙරුණි. මෙම වීඩියෝ වැඩසටහන් මාලාව, තොරතුරු සන්නිවේදන තාක්‍ෂණ නියෝජිතායතනය (ICTA) ඔස්සේ පිරිනමන ලද "ඉ-ස්වාභිමානී විශේෂ කුසලතා සම්මානය" නමැති ජාතික සම්මානයකින් සහ නවදිල්ලියේ, "ඩිජිටල් එම්පවර්මන්ට් ෆවුන්ඩේෂන්" මගින් පිරිනමන ලද "2011 මන්තන් සම්මානය දකුණු ආසියාව" යන ජාත්‍යන්තර සම්මානයෙන් 2011 වර්ෂයේදී පිදුම් ලැබීය. මෙය, ජාතික විද්‍යා පදනම විසින් සංවිධානය කරන ලද වැඩසටහනක් සඳහා ජාත්‍යන්තර සම්මානයක් ලද ප්‍රථම අවස්ථාව විය. පළමු අදියර ලද සාර්ථකත්වය මත පදනම්ව, කෙටි වීඩියෝ වැඩසටහන් 15කින් සමන්විත තවත් වීඩියෝ වැඩසටහන් මාලාවක් භාෂා ත්‍රිත්වයෙන්ම නිෂ්පාදනය කරන ලදුව 2018 වර්ෂයේදී රූපවාහිනිය ඔස්සේ විකාශය කිරීමට කටයුතු කෙරුණි.

සුනාමිය පිළිබඳව කුඩා ළමුන් අතර දැනුවත්භාවයක් ඇති කිරීම පිණිස, ජාතික විද්‍යා පදනමෙහි ආරාධනාවකට අනුව සුමිත්‍රා රාහුබද්ධ ලේඛිකාව විසින් රචිත "මුහුද කළු වුණා" ළමා කතාව 2005 දී ප්‍රකාශනය කරන ලදී. මෙම ළමා කතාවට 2005 රාජ්‍ය සාහිත්‍ය උත්සවයේදී හොඳම ළමාකතා පොතට අයත් ජාතික සම්මානය හිමිවුණි.

විද්‍යාඥයින් සහ මහජනතාව අතර ඇති පරතරය පියවීම සඳහා රටතුළ විද්‍යා සන්නිවේදන සංචිතයක් ඇති කිරීමේ අරමුණ සහිතව, මහජනතාව වෙත විද්‍යාව සන්නිවේදනය කිරීමේ කුසලතාවය පිළිබඳව පුහුණු කරන්නන් පුහුණු කිරීමේ තෙදින වැඩමුළුවක් 2005 වර්ෂයේ මුල්භාගය තුළදී සංවිධානය කෙරුණි. මේ සඳහා ඉන්දියාවේ අත්දැකීම් බහුල විද්‍යා සන්නිවේදකයින් දෙපළක් සහභාගි වූ අතර විද්‍යා සන්නිවේදනය පුහුණු කරන්නන් ලෙස විද්‍යාඥයින් 30 දෙනෙකු පුහුණු කරන ලදී. මෙයින් අනතුරුව, එවැනි වැඩමුළු මාලාවක් රටපුරා පවත්වන ලදී.

ශ්‍රී ලංකාවේ, ස්වභාවික සම්පත් සංවර්ධනය කිරීම සඳහා 1994 අංක 11 දරණ පනත මගින් ජාතික විද්‍යා පදනමට පවරන ලදී. එනිසා රටේ සවභාවික සම්පත් ආරක්‍ෂා කිරීම සඳහා විද්‍යා පදනම දැඩි ලෙස කටයුතු කළාය. යුනෙස්කෝ, මිනිසා සහ ජෛවගෝලය වැඩසටහන යටතේ ජෛවගෝල රක්ෂිතයක් ලෙස බුන්දල ජාතික උද්‍යානය සංවර්ධනය කිරීම සඳහා 2005 වර්ෂයේදී ජාත්‍යන්තර සම්බන්ධීකරණ සභාවෙහි (1CC) අනුමැතිය ලබා ගත්තාය. මීට පෙර, 2003 වර්ෂයේදී, කන්තලේ - දැදියගල - නාකියාදෙනිය (KDN) සංකීර්ණයටද ජෛවගෝල රක්ෂිතයක් ලෙස අනුමැතිය ලබාගෙන තිබුණි.

වාරසඟරා නාම 13,500ක් ආවරණය කෙරෙන විද්‍යා හා තාක්‍ෂණික සාරාංශකිරීම් සහ සුචිගතකිරීම් සිදු කරන ලෝකයේ විශාලතම මාර්ගගත දත්තපාදකය වන ස්කෝපස් (SCOPUS) හි දායකත්වය ශාස්ත්‍රීය සෙවුම් සඳහා පහසුකම් සැපයීම පිණිස ජාතික විද්‍යා පදනම ලබාගත්තාය. සයන්ස් ඩිරෙක්ට් දත්තපාදකයෙහි වාරසඟරාවල පූර්ණ පාඨ සඳහා නිදහස් ප්‍රවේශයන් 2005 වර්ෂයේ සිට මෙමගින් ලබාදීමට කටයුතු කෙරුණි.

විද්‍යාඥයින්ගෙන් ලැබුණු විද්‍යාත්මක ලිපි ප්‍රකාශනය කරන ලද ජාතික විද්‍යා පදනමෙහි වාරසඟරාව, තොම්සන් විද්‍යාත්මක දර්ශකය, සහ BIOSIS පූර්ව දර්ශකය සහ සත්ව විද්‍යාත්මක වාර්තා සහ දත්ත පාදක දෙකෙහි උපුටා දැක්වීම 2006 වර්ෂයේදී සිදු කෙරුණි. ඉහත සඳහන් දත්තපාදක දෙකෙහි උපුටා දක්වන ලද අප රටේ එකම වාරසඟරාව මෙය විය.

ස්වාධීන රූපවාහිනී ජාලයෙහි (ITN) "පහන්දොර" වැඩසටහනෙහි අංගයක් ලෙස "විදුදොර" නමින් අලුත් වැඩසටහනක් ජාතික විද්‍යා පදනම මගින් 2007දී හඳුන්වා දෙන ලදී. දේශීය විද්‍යාඥයින්ගේ ජයග්‍රහණ මතුකොට දක්වන ලද වැඩසටහන් 15ක් ස්වාධීන රූපවාහිනීය මගින් නිෂ්පාදනය කරන ලදුව එම සේවය ඔස්සේම විකාශය කිරීම සිදු කෙරුණි.

ජාතික විද්‍යා පදනමෙහි ගීතය දොරට වඩන ලද ජාතික විද්‍යා පදනම් 40වන සංවත්සරය 2008 වර්ෂයේදී සමරන ලදී. මේ වසරේදී (2018) ජාතික විද්‍යා පදනම තම 50වන සංවත්සරය සමරයි. විද්‍යා ක්ෂේත්‍රයේ ප්‍රමුඛතම සංවිධානයක් ලෙස, ජාතික විද්‍යා පදනම රටේ විද්‍යා හා තාක්‍ෂණ සංවර්ධනය කෙරෙහි සුවිශාල ලෙස තම දායකත්වය සපයා ඇත. එහි අනාගත දිශානතීන්වන ශ්‍රී ලංකා ජෛව - තාක්‍ෂණ ආයතනය සහ ජාතික විද්‍යා මධ්‍යස්ථානය පිහිටුවීමට කටයුතු කිරීම ශ්‍රී ලංකාවේ ජනතාවට තවදුරටත් විද්‍යාව සහ තාක්‍ෂණයෙහි අත්දැකීම් ලබා දීමට ප්‍රවේශයක් සපයනු ඇත.

දෙහිවල
කළුබෝවිල
6/9, ද සිල්වා පාර
එම්. අසෝක ටී. ද සිල්වා
0775097517